

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej – Czy sytuacja, w której apteka krajowa jest uprawniona do obniżenia podstawy opodatkowania, a jednocześnie apteka położona w innym państwie członkowskim nie ma takiego uprawnienia, ponieważ dokonuje dostaw wewnątrzspółnotowych na rzecz powszechnej kasy chorych, które nie podlegają opodatkowaniu, jest sprzeczna z zasadami neutralności i równego traktowania na rynku wewnętrznym?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Salzburg (Austria)
w dniu 31 października 2019 r. – BU/Markt24 GmbH**

(Sprawa C-804/19)

(2020/C 45/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Salzburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: BU

Strona pozwana: Markt24 GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012⁽¹⁾ ma zastosowanie do stosunku pracy, w przypadku którego wprawdzie zawarto w Austrii umowę o pracę dotyczącą świadczenia pracy w Niemczech, ale pracownik nie świadczył pracy, mimo że przez kilka miesięcy pozostawał w Austrii w gotowości do jej podjęcia.

W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej

- 2) Czy art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że można stosować przepis krajowy umożliwiający pracownikowi (ułatwione) wniesienie powództwa w miejscu zamieszkania, które ma w okresie trwania stosunku pracy lub miał w chwili ustania stosunku pracy, taki jak § 4 ust. 1 lit. a) Arbeits- und Sozialgerichtsgesetz (ustawy o sądzie pracy i spraw socjalnych; zwanej dalej „ASGG”)?
- 3) Czy art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że można stosować przepis krajowy umożliwiający pracownikowi (ułatwione) wniesienie powództwa w miejscu, w którym wynagrodzenie podlega wypłacie lub podlegało wypłacie w chwili ustania stosunku pracy, taki jak § 4 ust. 1 lit. d) ASGG?
- 4) W przypadku udzielenia na pytania drugie i trzecie odpowiedzi przeczącej
- 4.1. Czy art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku stosunku pracy, w ramach którego pracownik nie świadczył pracy, powództwo należy wnieść w państwie członkowskim, w którym pracownik pozostawał w gotowości do jej podjęcia?
- 4.2. Czy art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku stosunku pracy, w ramach którego pracownik nie świadczył pracy, powództwo należy wnieść w państwie członkowskim, w którym miało miejsce zainicjowanie i zawarcie umowy o pracę, nawet jeśli uzgodniono w niej lub przewidywano świadczenie pracy w innym państwie członkowskim?

W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej

- 5) Czy art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 ma zastosowanie do stosunku pracy, w przypadku którego wprawdzie zawarto w Austrii umowę o pracę dotyczącą świadczenia pracy w Niemczech, ale pracownik nie świadczył pracy, mimo że przez kilka miesięcy pozostawał w Austrii w gotowości do jej podjęcia, jeżeli można stosować przepis krajowy umożliwiający pracownikowi (ułatwione) wniesienie powództwa w miejscu zamieszkania, które ma w okresie trwania stosunku pracy lub miał w chwili ustania stosunku pracy, taki jak § 4 ust. 1 lit. a) ASGG, lub też przepis krajowy umożliwiający pracownikowi (ułatwione) wniesienie powództwa w miejscu, w którym wynagrodzenie podlega wypłacie lub podlegało wypłacie w chwili ustania stosunku pracy, taki jak § 4 ust. 1 lit. d) ASGG?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Gera (Niemcy) w dniu 4 listopada 2019 r. – DS/Volkswagen AG

(Sprawa C-808/19)

(2020/C 45/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Gera

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: DS

Strona pozwana: Volkswagen AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy § 6 ust. 1 i § 27 ust. 1 Verordnung über die EG-Genehmigung für Kraftfahrzeuge und ihre Anhänger sowie für Systeme, Bauteile und selbstständige technische Einheiten für diese Fahrzeuge (rozporządzenia o homologacji typu WE pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zwanego dalej „EG-FGV”) (¹) względnie art. 18 ust. 1 i art. 26 ust. 1 dyrektywy 2007/46/WE (²) należy interpretować w ten sposób, że producent narusza obowiązek wydania ważnego certyfikatu zgodnie z § 6 ust. 1 EG-FGV (względnie obowiązek przedstawienia certyfikatu zgodności w myśl art. 18 ust. 1 dyrektywy 2007/46/WE), jeżeli zamontował w pojeździe zabronione urządzenie ograniczające skuteczność działania w rozumieniu art. 5 ust. 2 i art. 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 (³), a wprowadzenie takiego pojazdu do obrotu narusza zakaz wprowadzania do obrotu pojazdu nieposiadającego ważnego certyfikatu zgodności w myśl § 27 ust. 1 EG-FGV (względnie narusza zakaz sprzedaży bez ważnego certyfikatu zgodności w rozumieniu art. 26 ust. 1 dyrektywy 2007/46/WE)?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej:

- 1 a. Czy celem § 6 i § 27 EG-FGV względnie art. 18 ust. 1, art. 26 ust. 1 i art. 46 dyrektywy 2007/46/WE jest również ochrona klienta końcowego, a – w przypadku odsprzedaży na rynku wtórnym – w szczególności kolejnego nabywcy samochodu, także w odniesieniu do jego swobody rozporządzania i majątku? Czy nabycie używanego pojazdu, który wprowadzono do obrotu bez ważnego certyfikatu zgodności, jest objęte zakresem niebezpieczeństw, których zapobieżeniu miało służyć ustanowienie tych norm?